

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografa
Braşov, piaţa mare nr. 39
Scrisorile neînscrise nu se pri-
mesc. — Manuscrisele nu se
returnează.
I N S E R T E
Se primesc la Administrațiunea în
Braşov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachf.,
Nax. Augenthaler & Emeric Les-
per, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Julius
Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERTIUNILOR:
o serie garmond pe o colonă
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 A. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
străinătate și la d-ii colectorilor.
Abonamentul pentru Braşov
Administrațiunea, Piața mare.
Târgul Inului Nr. 30, orașu
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei
luni 6 cor. — Un exemplar
10 bani. — Adreșele abonamentelor
sunt a se
păstra înainte

Nr. 260.

Braşov, Miercuri 27 Noemvrie (10 Decemvrie).

1902.

Intoleranță de rassă.

Acei dintre deputații sași din dietă, cari cu ocazia ultimelor discuțiuni „parlamentare“ au ridicat în-cât-va diapasonul în apărarea intere-selor de rassă și a politicei partidu-lui lor, au fost și sunt violent atacați nu numai din partea stângei estreme, ci și de cătră cei cari for-meză ați tabera mamelucescă a gu-vernului. Tote încercările lor de a convinge pe adversari despre leali-tatea și bunele lor intențiuni în lupta de apărare, sunt zadarnice. Șovinismul intolerant și agresiv ajuns la paroxism, nu vré să scie de argu-mente și-l supără grozav când unul séu altul din tabera celor-căți-va de-putați naționaliști, cutéză să spună cu blândețe vr'un adevăr.

Pentru a ilustra afirmarea acésta, n'avem decât să ne referim la ceea ce a strigat unul din reprezentanții acestui șovinism deputatul sas Lutz Korodi, când acesta a ăis, că lupta Sașilor este o luptă de apărare a rassei. — Față cu cine? l'a întrebat un bauffist. Korodi a răspuns: Față cu șoviniștii maghiari! Mare șgomot izbucni, în urma acestui răs-puns categoric, de pe băncile stân-gei estreme, ér unul din cei cari compun garda lui Kossuth, a strigat cu emfasă: „Astfel de cuvinte nu s'ar tolera în alt parlament“. Scena acésta a fost completată însă prin-ti'o întrebare și-un răspuns, de-opotrivă semnificative. — „De ce nu vă apé-rați contra Valahilor“ întrebă un kossuthist. — „Față cu Românii se pórtă luptă economică“, răspunde Korodi. „Asta o scim noi, o sciu Românii și o sciu și Maghiarii; dér de altă parte — earăși nu se póte nega—că șovinismul maghiar“.. Șgomotul și contradicțiile de pe băncile stângiei estreme au încat glasul ora-torului, astfel că n'a putut sé-și in-cheie propoziția.

Am relevat aceste două mo-mente din discuțiunea de Vineri în

dietă, pentru-că ele caracteriséză pregnant dispoziția spiritelor în ta-bérea adversară naționalităților și scot în relief nu se póte mai bine into-leranța de rassă detestabilă a celor cari căláresc roibul șovinismului agresiv.

Décă vom mai adăuga la aces-tea și acuzările, ce le-a ridicat un alt kossuthist în contra ministrului president Coloman Szell, că sub re-gimul actual a fost posibil sé între în dietă deputați cu program națio-nalist și aceștia sé vorbescă cum au vorbit Korodi, Lindner și alți căți-va, ér ministrul Szell n'a scit sé răspundă, decât că n'are nicî în clin, nicî în mâncă cu ei, — și or-bul póte sé vadă, că spiritul intole-ranței de rassă stăpănescă ađi în măsură așa de mare taberele celor ce — vorba lui Mocsary — alérgă zadarnic după fantoma maghiarisării, încât argumentele rațiunei sănétóse, basate pe adevăr și realitate, nu mai încap în mintea lor.

Ca o apariție a bólei șovinismului e de interes, credem, sé relevăm și ceea-ce scrie unul din cele mai răspândite diare maghiare din incidentul discușiunilor, despre cari am vorbit. E un fel de apel la into-leranța de rassă și acest mărgá-ritar de prosă șoviniștă. Șcólele confesionale nemaghiare sunt făcute responsabile, că în dieta din Peșta se aduce în discușiune cestiunea na-ționalităților.

Cum și de ce? Profesorii și dascálii sunt aceia, cari pun fundamen-tul educațiunea sufletescă a popórelor, care obicinuesce a se manifesta în nisuițele naționaliste și politice. Ce ar fi, decî, de făcut? „Guvernul — dice diarul amintit — sé com-pună registrul autentic al păcatelor șcólelor naționaliste, cel puțin pen-tru cei din urmă de-ce ani, și pre-sentându-l camerei sé ăica: óDin registrul acesta póte orî-cine sé cu-nóscă cât de periculóse au fost până acum aceste șcóle pentru sta-

tu național maghiar. Acésta nu mai merge așa, décă nu vrem sé decre-tăm șuiciderea ca principiu funda-mental al politicei nóstre. Mă adre-sez, decî, cătră tine corp legiuitor, ca sé înlături din calea validității voinței statului tote pedecile, ce le-au creat legile relative la garantarea autonomiei șcólelor confesionale și sé aducă o nouă lege, în virtutea căreia voiú avé forță și putere a stírpi nu numai păcatul, ci și anti-patia contra națiunei maghiare din educația cetățenilor statului“...

Nu scim, decă guvernul va da în proximal viitor ascultare acestui apel, ce vizéză nimicirea autonomiei șcólelor nemaghiare. Constatăm însă, că ideia și planul se abordéză în-tr'un organ de publicitate maghiar, care stă aprópe de guvern, și se abordéză în legătură cu ultimele discuțiuni din dieta în cestiunea naționalităților.

Cu astfel de planuri și c'o atitudine atât de dușmănosă limbei și culturai naționale a popórelor ne-maghiare, politica șovinismului into-lerant și agresiv nu va isbuti nicî odată sé creeze stări normale în stat și sé resolve marea și grava cestiune a naționalităților, care nu póte fi înăbușită cu discursuri în dieta și cu izbucniri veninóse prin ăiaristică.

† Dr. Ioan Rațiu.

Sibiu, 8 Decemvrie n.

V'am promis, că Vē voiú comunica cu posta următóre și celelalte două vor-biri, ce s'au mai ținut cu ocașiunea în-mormentării neuitatului president al partidului nostru național.

Unul dintre membrii comitetului cen-tral al partidului, d-l avocat Dr. Gavril Tripon a rostit în biserică următórea vorbire:

apucă de cap și cu putere îl dete pe spate. Atunci se arată privitorilor șgá-riurile albe ale traheei artere, deschise sub o bárbie. Odată cu acésta privesc, se produse o horcăélă, care te șgária în fundul urechilor. Lumea sé depártă lár-gind cercul. Numai Cojocarul rămase ne-mișcat și după ce apucă bine de subsuori pe sinucis, îl tiri în casă. Până sé-l urce pe pat, horcăéla a încetat. Murise în bra-țele Cojocarului.

Mai fără vreme, Cojocarul eși pe ușă înainte ațora și părú galben.

A doua ăi pe séră, Cojocarul éráși se găsea la casa dascálului, ciocnind nisce scánduri vechi pentru cosciug. Nu era dulgher, dér îl scosese dascálul din han, căci toți dulgherii refuzaseră sé facă casă aceluia, care se înfrățise cu necuratul.

— Și decă e mai scurt de o palmă, nu strică nimic, ăise Cojocarul, când un vecin cam priceput la meșteșug, (și spuse că e cosciugul scurt. Decă nu eram eu sé-i fac cosciug, n'aveau sé-l îngrópe ca la resbel? Acolo cine le face cosciuge? li trântescă unul peste altul, tot pámént se face.

„Stau modest în fața acestei ilustre adunări. Stau prea modest și îngândurat în fața sicriului ce cuprinde resturile páméntesci ale marelui fiu răsosat al na-țiunii române! Istorie aici nu se póte face. Cuvintele ce le adresez cătră Dr. Ioan Rațiu în acest moment, sunt următórele:

Mai bine de o jumétate de secol ai fost ostaș neînfránt și statornic, stegar falnic, conducător înțelept și credincios, pază vecinic neadormită a poporului român în lupta lui pentru limbă, cultură, pentru esistență, pentru drepturi.

Ai fost unul din factorii fruntași și decídători în anii 1860—69, 1873. 1881, 1884. 1887, 1890, 1892, 1894, ca membru în dieta din Sibiu, ca membru și în parte ca president al mai multor deputațiunii, conferențe și întruniri de natură politică și culturală.

Ni-ai fost profesor neîntrecut în cultul patriotismului vecinic cald și activ.

Ne-ai învățat a rămáne pe viétă și pe vécuri păzitorí neclătinați ai limbii și legii, datinilor străbune; și păstra în tote împrejurările credința în viitorul nostru, căci ăiceai, din credință tare și activă se nasce viitorul.

Ni-ai fost conducătorul și interpretul în acțiunea memorandistă, în epoca de energie și de apărare a vieții nóstre na-ționale organizate.

Intre lacrimile și entuziasmul tuturora ni-ai fost interpretul și falnicul apărător în procesul memorandist, pertractat în 1894 în Clușiú, unde ai ridicat pe poporul român la nivelul înalt al drepturilor sale, și cu glas stentoric, de acolo ai arătat, că nu noi putem fi acusați!

Ne-ai fost fruntașul încărúntit și su-perb întru primirea și suportarea suferin-țelor urmate în Seghedin și Vaș, și ai contribuit cu conșoții tói a înálța nivelul moral al luptelor nóstre politice, și a da esemplu viu de jertfire de sine, drept base și sémínță la învierea viitorului ăorit.

Când îți primescî patul liniștei de veci lângă marii tói măestri și foștii soți de luptă: lângă Papiu Ilarian, George Barițiu și Baronul Ursu de Margina, — po-porul român de pretutindení, și toți fiil lui, pe lângă cununile superbe ce-ți acoper cosciugul, sufletesce te încunjură și sus-pină îndurerat, ca un codru bătut de vânt, în jurul unui stejar uriaș abătut la pámént.

Acest suspin general, acest prinos de recunoștință nețármurită, de iubire îndurerată, va păstra memoria faptelor tale bárbătescî pe séma generațiilor viitóre.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Din bețiv, nebun.

De I. Voiculescu.

Vestea unei gróznice sinucideri se răspândi repede în tot satul. Din tote curțile eșiau repede femei, bărbați și copii și alergau la casa dascálului, unde se auđiau bocete înfiorátóre. Lătratul că-nilor și țipetele copiilor, rémași în urma mamelor, se amestecau cu zângánitul clan-țelor de la ușile trântite repede: era o ferbere neobicinuită, căci la sate sinuci-derile sunt rare, aprópe nepomenite.

Vestea trecú repede în șatul vecin, de unde pálcuiri-pálcuiri de femei, și copii mai ales, se grábeau sé vadă pe acela, care-și curmase ăilele, táindu-și beregata cu un briciú de ras.

De la un timp, curioșii se întorceau făcându-și cruce.

— Veđi, págánul, ăicea un bêtrán cu plete albe, veđi ce l'a învățat ucigașul, sé vie din oraș sé-și tae gátul în curtea

cumnatu-séu, sé ne spurce satul; nu putea sé se ducă pe pustii!

Intórceți-vé îndérét, că vé faceți spaimă!

Nu merită atáta cinste sé-l vadă creștinii. Éťă s'a dat în partea necura-tului. Am spus sé-l ducă în casă, că e păcat sé-l vadă sfântul sóre. Intórceți-vé îndérét, că e de speriat.

— Eu nu sunt fricos, i-a răspuns Stanciu Cojocarui, care era de obicei cam chefuit. Mě duc sé-l veđ. Dér ce i-o fi lipsit, táiculiță?

— Ce sé-i lipsescă? Necuratul i'a dat în cap, și răspunse filosofic o bêtránă, care venea din curtea dascálului.

— Dați-vé la o parte, ăise Stanciu, cam împletecindu-se, când ajunse la cercul de lume ce se formase în jurul sinuci-sului. Lumea făcú potecă și Cojocarul se apropie de muribund.

Până atunci nimeni nu îndrăsnise sé atingă ghemul acela înroșit de sânge, căci tremurătura membrelor și mai ales hor-cáiala gátlejului deschis, víra, fiori de gróză în cei din prejur.

Stanciu însă nu scia ce e frica. Il

Acestea te însoțesc și se te însoțesc, drept suită meritată, la eșirea ta dureră din patria și viața ta pământescă, ce cu glorie o ai străbătut.

Capetele noastre se plăcă înaintea memoriei tale. Dreptele noastre, la falfăitul îndurerat al stégului rămas de tine, cătră cosciugul tău se adresează, și durerea și iubirea noastră îți șoptesc:

Fie-ți somnul lin!
Adio! Adio! Adio!

La mormânt, după-ce metropolitul pontificant a dat deslegarea arhierescă, a ținut reprezentantul tinerimei universitare d-l student în filosofie I. Meruțiu următorul discurs:

Jalnică adunare!

Ca un vifor pornit din senin, ca un uragan, care culcă la pământ cutropitor ce-i stă în cale s'a năpustit neîngăduit-ore mărte spre ale noastre plaiuri. Și năpraznică cum tăia vędzduhul s'a isbit de un falnic ștejar, care decă de ani de-arędul a dat pept cu grele vremi, care o jumătate de veac arėzbit cu negre vijelii, cari aveau de țintă a curma la pământ, a frânge plăpānda vieții ce se adăpostea sub ramurele-i estinse, sub falnică-i corōnă. Și l'au clătīt prin aceste vijelii, și printre ramurile vędjose nu odată vuet au produs, curma însă nu l'au putut, și el măestos a rămas, gata de noue lupte, fală a plaiurilor romāne.

A trebuit însă se vină mărtea, cel mai îngrozitor dintre uragane, pentru ca se-l curme, și acum eti-l cādūt, acum e prăbușit și la doborīrea lui dureros gēmāt rēsună din munți și din văi, din tōte colțurile încălđite de suflarea romānescă.

Spun scrutătorii tainelor universului că în vędzduhul îndepārtat, între mii și mii apar unii astri, cari calea o aratā celor ce strābat munții de valuri pe întinsele oceane, cari pașii îndrēptā celor ce traversēzā imensele pustii, dēr că de la o vreme slābesc și aceștia și se prăbușesc cāt de tārđiu în oceanul vecīniciei, abia lāsānd pe urma lor o dungă luminōsă pe scurta durată. Decă așa e în univers, atunci un analog cas e acesta, cād de pe orizontul neamului romān dispere un astru, care decenii de-arēndul a îndreptat spre țintă pașii unui popor, căruia dat i-a fost, în oceanul vieții se strābată colos de valuri.

Și mai spun învățații popōrelor, că pământul, acest vecinic neîndestulit despot al omenimei, e o scenă, pe care omul apare, își jōcā rolul și dispere. Decă într'adevēr așa este, atunci de pe scena luptei pentru existență a poporului romān a dispărut un prețios luptător, un vrednic stejar. A zgrāvī ori barami a schița rolul, ce l'a avut acest bărbat pe scena de luptă a poporului romān, nu mē simt chemat, nici a-și putē după cūviință.

Dēr în fața acestui trist tablou cād națiunea jellesce, cade-se se luām și noi partea de doliu.

Ne achitām decă de o sfântă datorință, împlinim o onorificā misiune atunci cād atāt din propriu îndemn, cāt și cu deosebire din încrederea și în numele tinerimei univ. rom. din Clușiū, depunem tributul de omagiu și recunoscīnță, cāt și espresia durerii nōstre la mormēntul, ce cu o clipă mai tārđiu are se închidā în

tainicul sēu sīn un astru cādūt de pe orizontul neamului romānesc, un brav luptător de pe scena luptei nōstre pentru existență.

Și aducem acest modest tribut, de la Golgotha-rom., unde acest vrednic luptător împreună cu neînfricații sēi soți, și cu dēnșii un popor întreg împins a fost pe delul Calvariei.

Iti dīcem decă spre adio: înaintēzā suflete nobil spre înălțimea ce ți-ai deschis prin faptele tale, pășesce și fi încredințat, că tinerimea rom. gata de luptă va cultiva neștirbite idealurile ce ne-ai lāsāt moștenire și pentru cari o vieții ai trăit.

Odihnescē în pace!
Iti vom păstra memoria!

* * *

Indată ce s'a lāțīt scirea despre mărtea bētrānului president al partidului, au început se sosēscā din tōte părțile locuite de Romāni numărōse depeșe de condolență.

Intre cele dintāiū a fost depeșă d-lui Dr. Alesandru Mocsonyi. Numērōse depeși au sosit și din Romānia, între cari acele ale d-lor G. Gr. Cantacuzino, Take Ionescu, Nicu Filipescu, Ioan Grădișteanu, Delavrancea ș. a. E de remarcāt și depeșă de condolență a Romānilor din Lugoșiū subscrisā de fruntașii de acolo.

Printre cununī, pe cari nu le-am amintit în scrisōrea mea ultimā, au mai fost aceea a tinerimei romāne din Șimleu, a d-lui Dr. Amos Frāncu din Clușiū, una dela Zoe și Virgil Arion. Cununa cu inscripția „Romānii din Brașov — Presidentului partidului național” a fost una din cele mai frumōse din florī naturale cu tricolor.

Asērā tārđiu s'a auđit și a făcut senzație îmbucurātōre, că a sosit o telegramă de condolență de la *Președintele camerei romāne* adresatā familiei rēposatului. Las se urmeze aci textul întreg al acestei telegramē:

Dōmnei *Emilia Rațiu*
Sibiu.

Bucuresci, 24 Nov. v. (7 Dec.)

Adunarea deputaților în ședința de la 23 Noemrie 1902, luānd cunoscință de încetarea din viață a ilustrului domniei vōstre soț, a votat în unanimitate propunerea a esprija sentimentele ei de profund regret și condolențe pentru ireparabila pierdere ce ai încercat. Cu profund respect îndeplinesc acēstā misiune

Președintele adunării deputaților,
M. Pherechide.

Cu trenul de asērā au plecat mulți dintre cei ce au venit la înmormēntare, ér astāđi s'au depārtat din Sibiu și cei ce rēmaserā peste nōpte aici.

Coresp.

Manifestația de condolență a Camerei și a Senatului român. În ședința de Sāmbătă a *Camerei romāne*, deputatul Constantin *Iliescu*, luānd cuvēntul dīse, că crede a fi interpretul sentimentelor unanime ale Camerei, cād rōgā pe d-l președinte se esprija familiei întristate a rēposatului mare naționalist romān Dr. Ioan Rațiu, din partea Camerei adēncā părere de rēu și condolențe pentru pierderea, ce a încercat-o.

D. M. *Vlădescu* se asociēzā la cererea d-lui *Iliescu*.

Cererea se aprobā.

În ședința de erī 25 Nov. v. (8 Dec.) a *Senatului român* d-l senator M. *Gămulea* cerū biroului de a adresa o telegramă de condolență familiei decedatului Dr. Ioan Rațiu. Cererea s'a încuviințat.

Condolențele Ligei culturale. Din partea „Ligei culturale” din Bucuresci comitetul central a delegat pe d-l Alex. D. *Florescu* se asiste la înmormēntarea lui Dr. Ioan Rațiu. Trenul însă cu care a plecat d-l *Florescu* suferind o întârđiere de 7 ore, delegatul „Ligei culturale” n'a sosit decāt la orele 10 sēra, așa că la ceremonia înmormēntării n'a putut asista. D-l *Florescu* s'a prezentat erī, în 8 Decemvrie, la familia defunctului, unde a prezentat condolențele din partea Ligei și însoțit de membrii familiei, a depus pe mormēntul lui Dr. Rațiu o cununā frumōsă de frunđe de stejar și lauri cu inscripția: „*Liga culturală. — Admiratiune lui Ioan Rațiu.*” D-l *Florescu* s'a întors din Sibiu trecēnd prin Brașov.

Tratatele de comerț cu Romānia. „*Wiener Morgenzeitung*” din Viena scrie, că basatā pe relațiunea sa cu Germania, Austro-Ungaria a încheiat cu statele învecinate tratate de comerț prin care făcea pentru produsele lor agricole concesii, căci era sigurā de desfacerea produselor sale similare în Germania. Astfel au fost încheiate tratatele cu Italia în 1891, cu Serbia în 1892, cu Romānia în 1893. — Decă proiectul german va deveni lege, și tratatul de comerț cu Germania va fi denunțat, atunci cu tōtā înțelegerea cu Romānia, va trebui se revisuiēscā tratatele de comerț încheiate cu statele balcanice. Dīarul aduce scirea, că încă la sfērșitul lunei curente Austro-Ungaria va denunța tratatele de comerț cu Italia, Serbia și Romānia. Tratatul cu Romānia are nevoie de corecturi, relativ la importul cerealelor. Tratatul trebuie denunțat pentru ca pe cale de compensație, se se asigure exportul industrial al monarhiei în țērile vecine și în Romānia, ca recomensā pentru favorurile, ce capētā aceste state în monarhie.

Din Romānia. În urma retragerii din guvern a d-lui P. S. Aurelian, — fost ministru al agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor,—și în urma retragerii d-lui G. D. Pallade, fost ministru de interne: Maj. Sa Regele Carol a încredințat interimatul ministeriului de lucrări publice d-lui prim-ministru și ministru de rēsboiū D. Sturdza; ministeriul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor d-lui C. I. Stoicescu, ér departamentul de interne d-lui V. Lascar.

Reformele din Turcia. Dīarul „*Fremdenblatt*” din Viena vorbind de publicarea reformelor ce se vor introduce în provinciile Turciei europene, spune, că acțiunea Portei meritā de a fi relevatā. Dīarul reamintesce apoi, că baronul de Calice, ambasadorul Austro-Ungariei, și d-l Zinoview, ambasadorul Rusiei la Constantinopol, au atras deja mai de mult atențiunea guvernului turcesc asupra mării primejdiei ce presintā menținerea mai departe a actualei stārī de lucruri din lāuntrul imperiului. În acēstā privință, ambii ambasadori n'au făcut propuneri concrete, dēr au indicat în trāsături generale reformele de întrodus, insistānd însă asupra faptului, că va fi cu atāt mai ușor pentru Turcia de a localisa incendiul ce tīnde se se lātēscā, cu cāt va arāta o voință energetică de a îmbunātāți situațiunea actuală. La acțiunea ambasadorilor austro-ungar și rusesc, s'a asociat de asemenea și ambasadorul Germaniei, baronul Marschal de Bieberstein. Acēstā adesiune a ambasadorului german are cu atāt mai mare însemnătate, cu cāt sunt cunoscute raporturile intime dintre împēratul Wilhelm și Sultanul, cari, de altfel, formēzā garanția desinteresării Austro-Ungariei și Rusiei.

O telegramă din Constantinopol spune: Instrucțiunile destinate valilor provinciilor Turciei europene, comunicate prealabil ambasadorilor și apoi publicate, au fost în adevēr provocate de cătră reprezentanții cātor-va ambasade, în scop de a aduce o îmbunātāțire a situațiunei provinciilor respective. Cu tōte acestea, nu este mai puțin adevēr, că acest rezultat este datorit unor lungi studii și desbateri între Yldiz-Kiosk și Pōrtā.

Ludovic Mocsary

despre cestiunea naționalităților.

— Urmare. 6.* —

Cred, că am redat fidel mersul ideilor politice de maghiarizare, după cum ea pōte fi construitā din observații, fiindcă politica acēstā nu-și ia ostenēla, sēu nu învrednicesce publicul cu desfășurarea sinceră urbi et orbi a programului sēu și a

* A se vedē n-rile: 251, 252, 255, 256 și 257.

inima de frică: bețivul ar fi putut se-i lovēscā din somn.

Femeia asculta puțin în ușa tindei: nici un sgomot deslușit, afarā de lungi cāscārī și sgomot de pași. Se uita pe ferēstrā și-l vędū moțāind pe pat. Iși luā inima în dinți și după-ce șopti: „Maica Domnului: dā-i gând bun”, deschise ușa și intrā, rēmānēnd sfântā lângā ușā.

Nu-i venea sē credā ochilor.

Nu numai că era liniștit, dēr adusesse ceva sub hainā. De noue ani nu mai adusesse nimic la acēstā casā. Totdēuna cād n'avea parale de bețură, lua câte-țeva din casā și ducea pe rachiu la cărciumile din sat. Adunase de pe acasă tot ce se putea vinde; ér cād se întorcea, sfārīma ce-i ieșea înainte. Mai ales strāchinele pe cari nenorocita femeie i-le puneā pe masā, par-cā erau blāstēmate: nici țāndārī nu se alegeau din ele!

Privindu-l lung, femeia nu-și putea stāpāni un oftat: era lupta lāuntricā dintre sentimentul de dispreț și umbra de compātimire ce mai gāsise sprijin în firea sensibilā a femeii.

— Nu ți-e fōme?

— Nu, dēr așī bea nițel borș, de ai avē sē-mī dai. Era mai mult de un an de cād Cojocarul bea peste nōpte cāte o ólā mare de borș. — Femeia rēmase gānditōre.

— Nu știu cu ce se-ți aduc, căci ai spart ólā și nu mai am nici un vas. Pōte într'o spārtură de tuciū... ori se mergi se bēi din putinā...

— Ei, stai, uite strachinā! și-i întinse strachina ce avusese sub mīntean. Femeia se întōrse după cāteva minute cu strachina mai plină de borș.

— Ad'o mai repede, că mi-se frige inima de sete.

Abia o puse la gurā și începu se sōrbā cu aviditate, cād — o minune — un sgomot ascuțit ca o sfārāiturā, ceva nedeslușit fi isbi auđul și-l făcū se depārteze cu frică strachina de la gurā.

— Pōte e vr'un gāndac în borș? dīse femeia. Apoi examinā strachina cu atențiune. Nu dovedi nimic.

— N'are nimic, ia de bea!

— Nu știu ce a fost! Ș'acum imi țipā în urechi! Cojocarul apucā cu indoialā strachina, ascultā și nu auđi nimic. O puse

din nou la gurā, dēr — lucru de mirat — știutura începu de astā datā și mai tare.

— E ceva vīrit aici! Auđi cum țipā și sfārē.

De astā datā auđi și femeia.

— Aud și eu, dīse dēnsa luāndu-i strachina din māni. Cojocarul se învinețise la față și fi tremurau mānile, ba nici nu putea vorbi: privia serios. Femeia își suflā în în sīn, cād fi vędū cātātura cea grozavā.

Asta nu e lucru curat, își dīse femeia în gând. Apoi tare:

— Veđi acum ér a tăcut. N'a fost nimic. Bea și nu-ți fie frică, fi mai dīse dēnsa ca se-i depārteze spaima.

— Hei auđi? auđi cum hārē? dīse Cojocarul cu privirea piezișe, parcā s'ar fi temut de ceva.

— Cine dīce, că hārē? Uite a sfārāt strachina și a tăcut.

— Ăă... eu l'am ținut... de beregatā hārē... erau albe... auđi cum hārē... și strachina hārē.

Femeia se spāimāntā de frānturile de vorbe, ce eșiau fārā rost din gura Cojocarului. Iși făcū cruce, aprinse tāmāie și tārnosēlā, dōr dōr ș-o veni în fire. El însă

se vīra tot mai tare cu capul în perna din capul patului și da din māni într'una.

Pānā la dīuā s'a canonit, ér diminēșit a adormit greu. Cād s'a deșteptat, a eșit zānatic din casā. Fugea, vorbea și arāta înaintē care nu era.

Asta s'a întēplat primāvāra la jumātatea lui Maiū. Timpul nu scie de suferințele ómenilor, și cu dī s'a scurs pānā a venit și a trecut varā și tōmna pe jumātate.

Sātenii vin cu carēle iucārcate cu coceni și din trecāt aruncā priviri furișe asupra casei desvālitate a Cojocarului. La ușe se vęd doi bāieți prepelindu-se la razele cele lucitōre ale sōrelui. Prin cāmășuțele lor rupte cāldura pētrunde în voe și ei par mulțumiți de acēstā.

Dēr de odatā tresar speriați ca de o fiară.

Cu părul sburlit, cu piciorēle sgīriate de mārācinī și cămașa sdrențuitā, tatāl lor se ivesce din spre mārģinea satului, aducēnd o pōlā de cioburi adunate din șanțul comunei. Copiii se lipesc de ușe, ér el trece fārā se-și ridice capul pānā în poiana din mijlocul satului, unde se opresce,

motivării. Nu știu decât o face acesta din precauțiune, s'eu fiind-că simte ea însăși, că n'are cu ce se lăuda; de fapt însă ea se manifestă numai în aceea, că cumulază dicțiile pentru aștirea și înflăcărea sentimentelor și că după puțină, umflă incidentele, ori cât de mici ar fi, pentru-ca să creeze din ele acuzarea trădării de patrie.

Acastă înlanțuire de resonanță are, ca atare, două greșeli esențiale. Una din acestea e, că abia decât are, în măsura în care se inchipuesce, mână liberă pentru maghiarizare. Până la un anumit punct îo dă puterea, și după șablonul de guvernament esistent, nici c'ar fi ușor lucru să i-se pună piedeci. Aici se mai adaugă calculul, că întreg odiul tratamentului cu naționalitățile poate să-l arunce în cărucă noștră, ăr ea (puterea) își spală mâinile. Numai din când în când, de es. în afacerea subvenționării din partea României a gimnasiunii din Sibiu (vré să dăcă gimnasiunii din Brașov. — Trad.) dă să se înțelégă, că decât ar atérna de la ea, ar sci să facă și altfel. Acésta apoi este apă pe móra politiceii tradiționale, a cărei regulă esențială a fost tot-déuna: *divide et impera*. Naționalitățile o și pricep acésta, ele n'au încetat a merge la treptele tronului ca „cea mai credincioasă națiune“ și ca „națiune pururea fidelă“, cu tóte că au fost date pe mâna Maghiarilor Ele (naționalitățile) sunt convinse, că în momentul decisiv poate să urmeze éráși lozina despre *Gleichberechtigung der Nationalitäten*. Până atunci lasă să se petrécă Maghiarii cu fantomele și cu încercările lor fără succes. Asta-i una.

A doua greșală esențială a amintitului resonanță constă în aceea, că aici nu e vorba de a rămâne neschimbați între marginile actualei baze de drept public, ci e vorba să aducem mereu jertfe tot mai noue, să renunțăm din cas în cas la una s'eu alta din îndreptăririle de stat rămase încă, să nu ridicăm piedeci în calea imperiului unitar și a înaintării absolutismului mascat, și să aducem mereu jertfe molochului utopiei de mare putere, să ne conformăm și mai departe acelei politice economice, care face din patria noastră o colonie a Austriei. Décă puterea scie cât prețuim noi exploatarea ocaziunii pentru maghiarizare, putem fi siguri, că nici ea nu-și va închide gura dinaintea porumbului fript, care-i sbórá de bună voie.

Aceste sunt greșelile acelu resonanță, ca atare; însă faptul, că el e clădit pe o utopie, face să se smulgă baza de sub înlanțuirea logică. *Maghiarizarea naționalităților este o imposibilitate o fantomă, zadarnic e ori-ce resonanță care nisuesce spre realizarea unei fantome, ori cât de corect Vai motiva.*

Astfel *independența Ungariei cade victimă unei fantome.*

N'apucă să se așede jos și o cétă de copii s'au făcut cerc împrejur. Cojocarul pare că caută ceva, rotind ochii. Copii au înțeles: îi trebuie o petró. În fuga mare unul mai micșor alérgă la șosea și-î aduce ceva.

— Cojocarule, care hărăe mai tare? El lovesce liniștit cioburile de străchin și de odată începe:

— Auđi? auđi cum hărăe? Acum a stat...

Copii rđ și se îngrămădesc tot mai aproape, ridicând brațele unul peste altul.

— Care mai hărăe Cojocarule?

— Auđi asta hărăe.

Acum voesce să plece, dér căți-va copii dau fuga prin vecini și-î aduc cioburi, pe cari Cojocarul le piséză și le vântură.

O fetiță de patru ani vine cu o strachină nouă și o trântesce între copii. Toți bat în palme și fac haz.

O femeie ia la gónă pe copii supărată:

— De când a nebunit Cojocarul n'a mai rămas strachină-n sat... — „(Cronica)“.

Nu vréu să neg șovinismului recunoscerea sincerității. Aduț și aceea, că în prima lui manifestare, el (șovinismul) isbucnesce din sentimente fresci și instinctive, ba chiar nobile. Sorgintea lui nu este alta, de cât iubirea adéncă și până la fanaticism cu care Maghiarul ține la rassa și limba lui: Mama nu-și póte teme mai mult copilul, pe care cine-va vré să-l atingă, ori să-l răpéscă. E firéscă revolta-rea lui și atunci când aude, că vréu să atace consistența acestei țeri pe care a căștigat'o cu sângele s'eu și cu mintea sa a susținut'o o mie de ani. Tóte acestea sunt sentimente fresci și legitime și forméză basa sentimentelor fresci, câtă vreme e vorba de *apărare*, ér succesul apărării atérnă de la gradațiunea sentimentelor.

Insé și naționalitățile se pot referi la iubirea ce o au pentru rassa și limba lor, și ele se pot referi la aceea, că vréu să se ridice din starea lor infimă, vréu să ia loc la masa popórelor civilizate, spre ceea ce se consideră destul de cópte, se revoltă pentru-că vréu să le rețină de la acésta și li-se creéză greutăți. Se póte óre nega, că și aceste sunt sentimente fresci și îndreptățiți, și cum vom face noi politică cu astfel de sentimente contradictorii? Décă a avut dreptate Stefan Szechenyi când a condamnat politica sentimentală, atunci desaprobaria din parte-i față cu nici o cestiune n'a fost mai la loc. Cum să fondăm noi politică pe iubirea de rassa și de limbă, în general pe iubirea, care față de contrar degeneréză în ură, cu cât e mai fierbinte, mai tenace! Cine să facă lege între sentimentele, cari stau în luptă? Nimeni, de cât mintea sănétosă, cumpânirea calmă — și nici de cât aceea, că evităm și respingem mereu rolul intermediator al acesteia, și dăm curs liber patimilor.

Dér decât recunosc, că șovinismul emanéză originar din sentimente nobile, nu se póte nega, că de el se lipesce și noroiu. Marele public și partea lui mai puțin cugetătoare, cu naivitate se lasă a fi răpit și cu fidelitate dă ecoul când prin dicțiile șovinismului i-se ating córdele inimii. Elementele conducătoare însă nu sunt atât de idealiste ca masele mari. Nu vréu să trag la îndoială, că este órecare sinceritate și în șovinismul lor; e neîndoios însă că ele n'au trecut cu vederea imprejura-rea, că o astfel de dispoziție a marelui public e apă pe móra lor și le dă mijlóce eminente pentru a ajunge și alte scopuri.

(Va urma).

SCIRILE ĐILEI.

— 26 Noemvrie v

Impératul Wilhelm contelui Goluchowski. Drept amintire a reînnoirii triplei alianțe, împératul Wilhelm a dăruiit ministrului de externe austro-ungar, contele Agenor *Goluchowski*, portretul s'eu în cadru artistic lucrat.

Condamnarea prof. Dr. Lassel. Profesorul Dr. Lassel în apărarea sa a invocat împrejurarea, că articolul s'eu a fost îndreptat special în potriua întrebării ce era tipărită în filele de recensământ și care suna: „Care este limba maternă a d-vóstré s'eu care este limba, pe care o vorbiți mai bucuros?“ Partea a doua a acestei întrebări a fost de vină, că mulți cari voiau să parvină, s'au trecut în recensământ ca Maghiari, deși limba lor maternă nu era cea maghiară. Tăgăduesce, că ar fi acusat biuroul central de statistică de falsificare intenționată. — Directorul biuroului statistic Iuliu Vargha a invocat pentru justificarea rubricii combătute de Lassel cazul scriitorului Fr. Herzeg, care de și limba lui maternă este cea germană, nu putea fi trecut între Germani, deoarece-ncu întreg modul lui de cugetare și scriere este acum neaș maghiar. — Jurații din T.-Muresului n'au admis buna credință a lui Lassel, invocată și de apărătorul Dr. Lurtz și astfel Lassel fu condamnat la 2 luni arest și 300 cor. amendă.

O petiție monstră. Din Roma se anunță, că deputatul *Bianchini* a depus pe biroul camerei italiene, o petiție acoperită cu 3 $\frac{1}{2}$ milioane subscrieri în contra legii divorțului. Subscrierile fac 177 volume.

Din archidieceasa Blașului. Joi în 4 l. c. au fost hirotoniți diaconi, ér Duminecă, în 7, preoți, teologii: Valeriu Verva, Ioan Bunea, numit la Tilișca și Sélisee, distr. Sibiu — Eman. Oros, la Bethlen-Szt-Miklos, distr. Biia, și Teofil Russu, la Bratfalău, distr. Fărăgău. — Valer Suci, vice-notar consist. a primit Joi ten-sura și lectoratul. — („Unirea“).

Populația orașelor din Austria. Dăm mai jos câte-va date statistice asupra populației capitalelor de provinciile austriace:

Viena	1.674.957 loc.	din cari	146.926 jid.
Praga	201.589	" " "	18.986
Triest	178.599	" " "	4.954
Lemberg	159.877	" " "	44.258
Graz	138.080	" " "	1.620
Brünn	109.346	" " "	8.238
Cracovia	91.323	" " "	25.670
Cernăuți	67.622	" " "	21.587
Laibach	36.547	" " "	95
Innsbruck	26.866	" " "	128
Gorița	25.432	" " "	248
Klagenfurt	24.285	" " "	139

În privința acésta Viena se póte ascunde, căci étă cum stă proporția în Budapesta 732.322 locuitori, dintre cari 168.985 jidovi.

Logodnă. D-șóra Elena *Bistrițianu* profesóra la școla profesională din Bérhad s'a logodit în ziua de 17/30 Noemvrie cu d-l Mihail *Șomlea*, farmacist. — D-șóra Bistrițianu este nepóta cunoscutului „farmacist al Curții Regale“ din Bérhad, Lazar Bistrițianu, originar din comitatul Hunedórei, ér d-l Șomlea este un tînér licențiat în farmacie, originar din părțile Clușului. Adresăm logodnicilor sincerile noastre felicitări.

Cununie. Duminecă în 24 Noemvrie st. v. (7 Dec. st. n.) s'a celebrat cununia religioasă a d-lui Ludovic A. *Mazuchi* din Constanța, fiul d-lui architect August Mazuchi din Brașov, cu d-șóra Ecaterina D. *Arapu* din Brăila. — Adresăm tinerei părechii și părinților sincerile noastre felicitări.

Promoțiune. Sâmbătă în 6 l. c. a fost promovat la gradul de *doctor în drept* la universitatea din Clușiu, d-l Petru *Maier*.

Iubileul unui scriitor. Björnsterne Björnson, marele scriitor norvegian și-a serbat eri aniversarea a 70-a. Numele lui Björnson a fost mult pomenit în anii din urmă alătura cu numele unui alt compatriot al s'eu, Ibsen. Acest din urmă s'a distins prin dramele sale, în cari zugrăvesce viața socială din orașe, ér Björnson s'a distins atât ca scriitor dramatic, cât mai vértos ca autor de istorii țărănesci. Numele lui Ibsen a devenit popular în literatură europeană, fiind-că bólele sociale ale poporului norvegian, pe cari I. le-a zugrăvit cu o agerime psihologică estra-ordinară, erau bóle comune și celor-lalte popóre, pe când la Björnson chiar și problemele generale sunt prezentate într'un colorit specific norvegian. Din operele lui Björnson au apărut mai multe și în limba germană în ediția populară a lui Reclam din Lipsca.

O împușcătură fatală. Băiatul Ioan Avrigeanu din Sibiu era alaltă-eri după amiađi în vizită la amicul s'eu Ludovic Doboș. Acest din urmă luă un revolver în mână și ținind asupra lui Avrigeanu duse: „Să veđ, decât te pot nimeri“. Revolverul se descărcă, ér Avrigeanu căđu la pământ. El fu dus imediat la spital, unde medicul a constatat, că proiectilul a pătruns prin ochiul drept în craniu causând creierului leziuni mortale. În adevér, nenorocitul băiat a decedat în aceeași zi.

Profesor și studentă. De când au început și în Austro-Ungaria a se admite fete la universitate, vedem că se țese și acolo pânza amorului între cei ce ocupă catedrele și cele ce șed în bănci. Profe-

surul de filosofie Hugo Spitzer din Graz, după cum anunță foile austriace, s'a logodit cu d-șóra Irina Stepischnig, studentă în filosofie și auditóra a marelui. — Casurii de acestea, cari se publică acum în foile austriace ca ceva lucru mare, în țerile, unde studentele frecuează cursurile universitare mai de mult, erau la ordinea zilei.

Mort în fața altarului. Dumineca trecută parochul din Feistritz (Carintia) a căđut mort tocmai când celebra liturgia. Probabil, că de pe potirul din care s'a cuminecat s'a ros poleitura de aur și metalul ce era de desubt a produs otrava, în urma căreia parochul a murit.

Dece ani în pat. O fóie din Londra povestesc lucruri interesante despre un milionar din Rusia, baronul Orliet, care, dăce, că de 10 ani nu s'a sculat din pat și nu s'a îmbrăcat. De-almintrea trupesce baronul este pe deplin sănétos. După-ce baronul a încercat tot felul de plăceri, s'a plictisit de tot și a đis: De acum mă culc în pat și nu mă mai scol. Acésta s'a întemplat la 1892 și de atunci baronul tot culcat stă. El nu părăsesce patul nici chiar când călătorește, ci se lasă a fi transportat într'o trăsură anume făcută spre acest scop la vagonul s'eu de salon, căci are vagonul s'eu și călătorește tot-déuna cu tren special. De-almintrea este cu mintea întregă, își administreză vastele moșii cu cea mai mare înțelepciune și este plăcut în conversație. Singura curiositate în tótă ființa lui este repulsiunea, ce o simte față cu sculatul din pat. „De ce să-mi dau ostenéla să mă scol? Căci dór nu este nimic, ce n'ăși poté face și de aici din pat“.

Avis. De órece **Calendarul Lumea Ilustrată** împlinește 10 ani de esistență, va apare la 30 Noemvrie, ca ediție festivă. El va conține peste 300 de ilustrațiuni splendide și un text fórté interesant. Se află de vëndare la librăria Ciurcu Brașov.

Înscințare. Spre liniștirea și orientarea clientelei mele, am onóre de a notifica, că sunt sănétos, voios și capabil de muncă.

Clușiu, 6/XII 1902.

Dr. Aurel Isacu.

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 8 Decemvrie. Se anunță din isvor demn de credință, că *Regele Carol* va face în primăvara viitoare o vizită Regelui *Alexandru al Serbiei*. De la Belgrad va pleca la Constantinopol, pentru a face vizită *Sultanului*.

Măne, Marți, se va începe în cameră desbateră adresei de răspuns la discursul trenului.

Bucuresci, 8 Decemvrie. C. F. Robescu a fost ales primar al capitalei cu 27 voturi. Cezărescu a fost ales prim ajutor cu 16 voturi.

NECROLOG. Maniu Lungu, măestru caretaș, președinte al „Fondului miserilor“, epítrop-casier, membru în comisiunea administrativă a Fundațiunii Șaguna etc., s'a mutat la cele vecinice Vineri în 22 Noemvrie (6 Decemvrie) la órele 4 după amiađi după grele și îndelungate suferințe în al 65-lea an al vieții sale. Rămășițele pământesci ale neuitatului decedat se vor așede spre odihna de veci Duminecă în 24 Noemvrie (7 Decemvrie), la órele 1 d. a. în cripta familiară din loc. Cuprinși de durere adéncă aducem acésta tristă scire la cunoscița tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților. Fie-î odihna ușoră și memoria binecuvântată!

Rășinari, 23 Nov. (6 Decemvrie) 1902.

Jalnica familie.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu.*

Redactor responsabil: *Traian H. Pop.*

**Dela „Tipografia A. Mureșianu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:**

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauga
o lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru
acomandatie.)

Cărți de rugăciuni și predici.

Anghira Mântuirii, cânticică de rugăciuni și de cântări pentru mângăierea sufletescă *Ediț. IV. corectată.* Gherla. Pentru unui es. împerețit colorați 70 bani. (+ 10 b. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciuni și cântări, întocmită pentru toate trebuințele vieții. *Edițiunea IV.* Gherla. Conține peste 343 pag. Legată costă 1 cor. (+ 10 b. porto.)

Micul mărgăritar sufletesc, cânticică de rugăciuni și cântări întocmită mai ales pentru copiii mai marișori. Legată costă 44 bani (+ 5 b. porto.)

Carte de rugăciuni, cereri și laude întru onoarea Preacuratei Fecioare Maria pentru folosul și mângăierea sufletelor. Prețul legat 40 bani (+ 5 b. porto.)

Cuvântări bisericești scrise de Ioan Papiu Tom. III. Prețul 3 cor., plus 20 b. porto.

Cuvântări bisericești de Ioan Papiu: tomul I, II și IV cuprind cuvântări bisericești acomodată pentru orice timp; și pentru toate sărbătorile de peste an. Pe lângă predici, se mai află în text câteva instructivă notiță istorică privitoare la însemnătatea diferitelor sărbători. Fiă-care tom separat costă 3 cor. (plus 10 b. porto.)

Predici pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, Vol. I. de *Emil E. Efterscu*, cunoscut atât de bine în cercurile românești din numărările sale scrieri. Are 250 pag. Prețul cor. 3 (+ 20 b. porto.)

Predici pentru Duminecile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de *V. Christie*. Conține predici de la Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameșului. Prețul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Cuvântări funerale și iertăciuni pentru diferite cauze demorte, de Ioan Papiu Preț. 3 cor. (plus 30 b. porto.)

Cuvântări funerale și iertăciuni pentru diferite cazuri de morțe, întocmite de *Ioan Papiu*. Conțin vre-o 400 pag. Prețul 3 corone (+ 20 b. porto.)

Mama sfântului Augustin de Emil Bougaud, traducere de Salba. Editura d-lui prof. Dr. E. Diianu. Tipografia arhiepiscopalesană din Brașov. Cartea are 31 cele de text (500 pagini) și este fructul fostenei unor laboroși studenți în teologie ceia universitată d-lui Budapesta Cuvântul „Salba ne reamintesc societatea literară cu același nume a teologilor din seminarul desființat „S-ta Barbara“ din Viena, cărei societăți și mulțumim publicarea Fabiolei și a unei părți din catechismul oel mare al lui Deharbe. Traducătorii ne oferă o lectură edificatoare în sul îngrijit, tiparului curat, hârtă bună. Prețul nuușese plus legat elegant în păuză este 4 corone (+ 30 b. porto.) Un exemplar broșat 3 corone (+ 30 b. porto.)

„Supplex Libellus Valachorum“, memoriul prezentat împăratului Leopold II. de către episcopii Bob și Adamovici în numele poporului român din Transilvania la anul 1791. Textul original latinesc și alătura de acesta traducerea românească făcută de profesorul Dr. E. Diianu. Un exemplar broșat costa 1 coronă (+ 5 b. porto.)

„Cartea Durerii“ de Emil Bougaud, tradusă din originalul frances de Iacob Nicolăscu, editura lui Dr. E. Diianu. Timișoara 1895. O cânticică de mângăere sufletescă, care costă legată 3 corone (plus 10 bani porto.)

„Cuvântări bisericești de Massillon“ traduse din originalul frances de Ioan Genț protopop gr.-cat. român al diocesei de Oradea-n-are. — Deja la 1898 apăruse în Oradea mare cartea cu titlu de noi sus care cuprind 17 predici de ale vestitului orator ecleziastic frances. Predicile sunt împărțite de traducător după *anul bisericesc răsăriten*. și fie care este pusă la aca Duminecă sau sărbătoare, cu a cărei evanghelie se potrivește predica. Un volum elegant de peste 400 pagini în 8^o cu portretul lui Massillon. — Traducerea se distinge printr-un limbaj ușor. — *Prețul 5 corone (6 Lei 50) plus 20 bani porto.*

Cuvântări bisericești pre sărbătorile de preste au scrise de Ioan Papiu. Preț. 3 cor. (pl. 30 b. porto.)

Călindarul Plugariului.

A apărut și se poate procura de la tipografia A. Mureșianu — Brașov, „Călindarul Plugariului“. Prețul, cu porto, 25 cr. (50 bani).

Acest călindar, care apare acum în anul XI, cuprind în afară de datele obișnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele poștale, scala timbrelor, Măsurile, tirgurile din Ardeal și Ungaria și lista advocaților români.

În *partea literară* vedem portretul bine reușit al repausatului episcop *Mihail Pavel* cu o biografie, de Augustin Paul, *Pugăciunea* (poesie) de M. Eminescu, *Resignirea lui Isus*, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Să-l urmărim“). *Călugărenii* (poesie) de C. Sandu, *Cinci într-o păstăie* (poveste de Andersen), *Lulăua lui moș Radu*, *Legenda pământului și a muncii*, de Dim. Dan. „*Al mai tare om din lume*“ (poesie în dialect bănațenesc) de regretatul tiner poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine reprezentată prin următoarele articole: „*Dușmanii economiei*“ de Ioan Georgescu; „*Plantarea pomilor*“ de A. Boldor, „*Cauzele de ce sămănăturile sunt rele*“ de N. H. Vechulescu, „*Insecte stricăcioase pomilor și viilor*“, „*Ce plătesce banul și cum îl cruțăm noi?*“

După *partea economică* urmează pe mai multe pagini diferite „*povești*“, apoi „*Diverse*“ și în fine „*Anecdote și Glume*“.

Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțuri.

De închiriat

o locuință spre stradă, care constă din 2 odăi spre stradă, 2 odăi spre curte, bucătărie etc în centru pieței, în Strada Inului 24.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela proprietarul

G. Stefanovits.

Tot acolo în curte am aranjat **o odăe pentru dejun, unde se servesc diferite miseluri și beuturi escelente.**

Apelând la sprijinul onorabilului public, rogându-mă de o cercetare numărösă, rămâi

cu totă stima

G. Stefanovits.

i—3.(772)

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la **Eremias Nepoții.**

**La Magazinul de haine
BÉLA ASCHER**

(769,3—10)

Brașov, Strada Porții nr. 11.

se poate cumpăra:

- 1 Costum de iernă cu 18 cor.
- 1 palton de ernală negru seu vênat cu 20 ”
- 1 palton scurt de ernală 17 ”
- 1 Saco de patinat pentru copii 10 ”
- 1 Costum pentru copii dela 3—9 ani 6 ”
- 1 Pantalon de ernală 5 ”
- 1 Halat 17 ”

Sz. 12022—1902.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi hogy Popa Miron végrehajtatónak Munteán Mária s trsai végrehajtatás szenedő elleni 58 kor. 80 fil. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtatási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a sárkányi kir. járásbiróság) terüzetén levő, O-Sinka község területén fekvő az ó-sinkai 155 sz. tljkvben foglalt Muntean, Muntean Candit kisk Muntean Mária, kisk. Muntean Szavia, kisk Muntean Giucza, kisk. Vulcán Anírás és kisk. Vulcán Éva tulajdonát képező A †

292/1 hrsz. egész ingatlanra	141 kor.	4978/1	hrsz egész ingtlra	29 kor.
1101	”	”	”	48 ”
1628/2	”	”	”	57 ”
1918/2	”	”	”	36 ”
2122/2	”	”	”	19 ”
2382/1	”	”	”	10 ”
2604/1	”	”	”	02 ”
2974/1	”	”	”	04 ”
3192/1	”	”	”	28 ”
3951/1	”	”	”	320 ”
4047/1	”	”	”	05 ”
4594/1	”	”	”	”

az ó-sinkai 692 sz. tljkvben foglalt Muntean Candit, Muntean Heléna f Vulcán Miklósné, kisk Muntean Mária, kisk. Muntean Szávia, kisk Muntean Giucza tulajdonát képező A † 291/1 hrsz. alatt foglalt egész ingatlanra 1200 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi Deczember hó 31-dik napján délut. 9 órakor O-Sinka község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170. § sa értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerelismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi Október hó 8-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

Schupiter,
kir. albiró.

765.1—1



Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

DISTILLERIE FRANÇAISE. PROMONTOR.

AVIS.

Prenumeratiile la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face și în
inoi oră și când la 1-ma și 15 a fie-cărei luni.

Domnii abonenți se binevoiescă a arăta în deosebi, când voiesc a
espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou se binevoiescă a scrie adresa la
muriș și se arete și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Transilvaniei“

„SANTENICUM“

este un renumit **ELEXIN** preparat din ierburi medicale din Italia căldurosă. S'a introdus acum și în Germania.

Medicament escelent pentru întărirea stomacului cu deosebire mijloc preservativ contra fuforințelor de stomac, care provin din digestiune grea. Fôrte folositor la suferințe de slăbiciune, anemie, dureri de cap și stomac, indispoziții, lipsă de apetit (causat de catar de stomac), constipație, digestiune rea și dureri hemoroidale.

(766,1—18.)

Prețul unei sticle 1 cor. 20 bani.

De vândare la farmacia D-lui **Julius Hornung, Brașov.**

Representant general: **Friedrich Dillmont, Budapest.**